

Štvrtok 6. júla 2017

P8_TA(2017)0307

Zriadenie, úlohy, počet členov a doba trvania osobitného výboru pre terorizmus**Rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 6. júla 2017 o zriadení, úlohách, počte členov a dobe trvania osobitného výboru pre terorizmus (2017/2758(RSO))**

(2018/C 334/22)

Európsky parlament,

— so zreteľom na návrh rozhodnutia Konferencie predsedov,

— so zreteľom na článok 197 rokovacieho poriadku,

- A. keďže EÚ má podľa článku 67 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) jasné právomoci, pokiaľ ide o zaistovanie vysokej úrovne bezpečnosti, a vnútroštátne orgány majú právomoci v oblasti boja proti terorizmu, ako sa uvádza v článku 73 ZFEÚ; a keďže z hlavy V ZFEÚ týkajúcej sa policajnej a justičnej spolupráce v súvislosti s vnútornou bezpečnosťou EÚ vyplývajú širšie povinnosti na poli cezhraničnej spolupráce;
- B. keďže výsledkom práce osobitného výboru zriadeného týmto rozhodnutím by malo byť riešenie praktických a legislatívnych nedostatkov v boji proti terorizmu v EÚ a v spolupráci s medzinárodnými partnermi a aktérmi, s osobitným zameraním na spoluprácu a výmenu informácií;
- C. keďže riešenie nedostatkov a medzier v spolupráci a výmene informácií medzi vnútroštátnymi orgánmi presadzovania práva, ako aj interoperabilita európskych databáz na výmenu informácií majú prvoradý význam pre zaistenie dobrého fungovania schengenského priestoru a zároveň pre ochranu vonkajšej hranice EÚ a mali by predstavovať jadro mandátu osobitného výboru;
- D. keďže dodržiavanie základných práv je základným prvkom úspešných protiteroristických politík;
1. rozhodol zriadiť osobitný výbor pre terorizmus s týmito prísne vymedzenými úlohami:
- a) nestranne skúmať, analyzovať a hodnotiť fakty poskytnuté orgánmi presadzovania práva členských štátov, príslušnými agentúrami EÚ a uznávanými expertmi a mieru teroristickej hrozby na európskom území a navrhovať vhodné opatrenia, ktoré EÚ a jej členským štátom umožnia pomáhať pri predchádzaní trestným činom súvisiacim s terorizmom, ich vyšetrovaní a stíhaní;
- b) nestranne a v súlade s prístupom založeným na dôkazoch identifikovať a analyzovať potenciálne chyby a zlyhania, ktoré umožnili nedávne teroristické útoky v rôznych členských štátoch, najmä prostredníctvom zberu, zostavovania a analýzy všetkých informácií o páchateľoch z obdobia pred spáchaním ich teroristického činu, ktoré majú k dispozícii spravodajské služby alebo orgány presadzovania práva a justičné orgány členských štátov;
- c) skúmať a hodnotiť vykonávanie existujúcich opatrení a nástrojov v oblasti riadenia vonkajších hraníc vrátane zle fungujúcich kontrol na vonkajších hraniciach, v dôsledku ktorých mohli do Európy vstúpiť jednotlivci s falošnými dokladmi, a vyhodnotiť príčiny, pre ktoré si niektoré členské štáty v plnom rozsahu nesplnili svoje povinnosti stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ⁽¹⁾ (nariadenie o schengenskom informačnom systéme); zozbierať a analyzovať informácie o prípadných nedostatkoch členských štátov a Komisie pri zabezpečovaní plného vykonávania súvisiacich ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 ⁽²⁾ (Kódex schengenských hraníc) a navrhnúť vhodné opatrenia na odstránenie odhalených nedostatkov;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).

Štvrtok 6. júla 2017

- d) odhaliť nedostatky pri výmene informácií z oblasti súdництва, presadzovania práva a spravodajských služieb medzi členskými štátmi; prešetriť najmä údajné rozšírené nedostatky pri zbere, analýze a sprostredkovaní informácií, ktoré by mohli pomôcť predísť útokom, predovšetkým:
- analýzou a hodnotením výkonnosti databáz EÚ, ako sú schengenský informačný systém (SIS), vízový informačný systém (VIS) a spoločný európsky model výmeny informácií (EIXM), a prípadných zlyhaní členských štátov pri vykonávaní existujúcich právnych nástrojov, ako sú rozhodnutie Rady 2008/615/SVV ⁽¹⁾ alebo rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV ⁽²⁾; najmä analýzou príčin, pre ktoré sa niektoré členské štáty nepodieľajú na dopĺňaní informácií do týchto databáz, hlavne vzhľadom na ich povinnosti stanovené v nariadení o schengenskom informačnom systéme a v rozhodnutí Rady 2007/533/SVV ⁽³⁾;
 - analýzou údajného neplnenia povinnosti, ktorú ukladá článok 2 ods. 3 rozhodnutia Rady 2005/671/SVV ⁽⁴⁾, zo strany členských štátov, pričom táto povinnosť má zabezpečiť, že Europolu a Eurojustu sa budú odovzdávať aspoň informácie uvedené v odsekoch 4 a 5 uvedeného článku získané príslušným orgánom;
 - zberom informácií o plnení povinnosti uloženej článkami 3 a 7 rámcového rozhodnutia 2006/960/SVV a analýzou plnenia tejto povinnosti orgánmi členských štátov, najmä zabezpečením toho, aby príslušné orgány presadzovania práva poskytovali príslušným orgánom presadzovania práva v iných dotknutých členských štátoch informácie a spravodajské údaje v prípadoch, ak existujú vecné dôvody, že informácie a spravodajské informácie by mohli pomôcť pri odhaľovaní, prevencii alebo vyšetrovaní trestných činov uvedených v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV ⁽⁵⁾;
 - preskúmaním toho, či si Europol v plnej miere plní oznamovaciu povinnosť uloženú článkom 17 rozhodnutia Rady 2009/371/SVV ⁽⁶⁾, ktoré bolo zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 ⁽⁷⁾;
 - preskúmaním toho, či si národné jednotky členských štátov v plnej miere plnia povinnosť uloženú článkom 8 ods. 4 písm. a) rozhodnutia 2009/371/SVV, ktoré bolo zrušené nariadením (EÚ) 2016/794, a z vlastnej iniciatívy poskytujú Europolu informácie a spravodajské informácie potrebné na plnenie jeho úloh;
 - preskúmaním prípadných nedostatkov pri výmene informácií medzi agentúrami EÚ, ako aj právnych prostriedkov a potreby, aby mali tieto agentúry prístup k schengenskému informačnému systému a ďalším príslušným informačným systémom EÚ;
 - vyhodnotením existujúcej neformálnej spolupráce medzi spravodajskými službami členských štátov a posúdením miery účinnosti z hľadiska výmeny informácií a praktickej spolupráce;

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2008/615/SVV z 23. júna 2008 o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi členských štátov Európskej únie činnými v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 2007/533/SVV z 12. júna 2007 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 205, 7.8.2007, s. 63).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Rady 2005/671/SVV z 20. septembra 2005 o výmene informácií a spolupráci v oblasti trestných činov terorizmu (Ú. v. EÚ L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁽⁵⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Rady 2009/371/SVV zo 6. apríla 2009 o zriadení Európskeho policajného úradu (Europol) (Ú. v. EÚ L 121, 15.5.2009, s. 37).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Ú. v. EÚ L 135, 24.5.2016, s. 53).

Štvrtok 6. júla 2017

- preskúmaním vzťahu EÚ s tretími krajinami a medzinárodnými agentúrami v oblasti boja proti terorizmu vrátane existujúcej medzinárodnej spolupráce a nástrojov v oblasti boja proti terorizmu, a to aj výmeny najlepších postupov a účinnosti súčasnej miery výmeny informácií;
- e) posúdiť vplyv právnych predpisov EÚ v oblasti boja proti terorizmu a ich vykonávania na základné práva;
- f) posúdiť dostupnosť a účinnosť všetkých zdrojov pridelených príslušným orgánom zapojeným do boja proti terorizmu (polícia, armáda, súdnictvo, rozpočet, spravodajstvo, sledovanie, informácie, IT atď.) v členských štátoch a na úrovni EÚ; zanalyzovať prípadné nedostatky v policajnej spolupráci a prekážky stojace v ceste praktickej cezhraničnej spolupráci pri presadzovaní práva pri vyšetrovaniach týkajúcich sa boja proti terorizmu, pričom sa identifikujú technické, štrukturálne a právne obmedzenia vyšetrovacích kapacít;
- g) prešetriť nedostatky v justičných systémoch a justičnej spolupráci na úrovni EÚ, ako aj spoluprácu pri cezhraničných vyšetrovaniach, najmä prostredníctvom Eurojustu, Európskej justičnej siete, spoločných vyšetrovacích tímov, európskeho zatykača a európskeho vyšetrovacieho príkazu; identifikovať technické, štrukturálne a právne obmedzenia kapacít v oblasti vyšetrovania a stíhania;
- h) preskúmať súčasnú výmenu najlepších postupov a spoluprácu medzi vnútroštátnymi orgánmi a príslušnými orgánmi EÚ, pokiaľ ide o ochranu ľahkých cieľov vrátane oblastí tranzitu, ako sú letiská a železničné stanice, ako aj ochranu kritických infraštruktúr, ako sa stanovuje v smernici Rady 2008/114/ES⁽¹⁾;
- i) prešetriť mechanizmy, ktoré majú v súčasnosti k dispozícii obeť terorizmu, najmä smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ⁽²⁾, a identifikovať existujúce osvedčené postupy, ktoré by sa mali vymieňať;
- j) zbierať informácie o procese radikalizácie a zanalyzovať ho, rovnako ako účinnosť programov deradikalizácie zavedených v obmedzenom počte členských štátov; identifikovať existujúce osvedčené postupy, ktoré by sa mali vymieňať, a zistiť, či členské štáty prijali v tomto smere primerané opatrenia;
- k) posúdiť efektívnosť spolupráce medzi členskými štátmi a tiež účinnosť spolupráce medzi príslušnými orgánmi, povinnými subjektmi a orgánmi presadzovania práva v rámci boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES⁽³⁾, a výmeny názorov s relevantnými aktérmi v bankovom sektore a pri vyšetrovaní podvodov a s orgánmi presadzovania práva s cieľom identifikovať nové podoby financovania terorizmu vrátane jeho prepojení s organizovaným zločinom;
- l) prijať akékoľvek odporúčania, ktoré považuje za potrebné, v súvislosti s vyššie uvedenými záležitosťami, a na uvedené účely nadväzovať potrebné kontakty, uskutočňovať návštevy a organizovať vypočutia s inštitúciami a príslušnými agentúrami EÚ a s medzinárodnými a vnútroštátnymi inštitúciami, vnútroštátnymi parlamentmi a vládami členských štátov a tretích krajín a s funkcionármi zapojenými do každodenného boja proti terorizmu, ako sú orgány presadzovania práva, policajné zložky, spravodajské služby, sudcovia a úradníci so súdnou právomocou a zástupcovia vedeckej obce, podnikateľskej obce a občianskej spoločnosti vrátane organizácií obetí;

⁽¹⁾ Smernica Rady 2008/114/ES z 8. decembra 2008 o identifikácii a označení európskych kritických infraštruktúr a zhodnotení potreby zlepšiť ich ochranu (Ú. v. EÚ L 345, 23.12.2008, s. 75).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 25.11.2005, s. 15).

Štvrtok 6. júla 2017

2. zdôrazňuje, že na každé odporúčanie osobitného výboru musia nadviazať príslušné stále výbory;
 3. rozhodol, že právomoci, personál a dostupné zdroje stálych výborov Európskeho parlamentu s pôsobnosťou pre otázky týkajúce sa prijímania, monitorovania a vykonávania právnych predpisov EÚ týkajúcich sa oblasti zodpovednosti osobitného výboru zostávajú nezmenené;
 4. rozhodol, že vždy, keď sa v rámci činnosti osobitného výboru budú organizovať vypočutia o dôkazoch dôvernej povahy, podávať svedectvá obsahujúce osobné údaje alebo utajované skutočnosti alebo uskutočňovať s orgánmi a so subjektmi výmeny názorov alebo vypočutia o tajných, dôverných, utajených alebo citlivých informáciách z hľadiska národnej alebo verejnej bezpečnosti, mali by sa príslušné schôdze konať za zatvorenými dverami; rozhodol, že svedkovia a znalci majú právo vypovedať alebo svedčiť za zatvorenými dverami;
 5. rozhodol, že tajné alebo dôverné dokumenty doručené osobitnému výboru sa preskúmajú podľa postupu stanoveného v článku 210a Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu, aby sa zabezpečilo, že k nim budú mať osobný prístup iba predseda výboru, spravodajca, tieňoví spravodajcovia, koordinátori a určení funkcionári, a že tieto informácie sa použijú výlučne na účely vypracovania správy v polovici obdobia a záverečnej správy osobitného výboru; rozhodol, že schôdze sa budú konať v miestnostiach zabezpečených proti odpočúvaniu neoprávnenými osobami;
 6. rozhodol, že pred prístupom k utajeným informáciám alebo vypočutím dôkazov, ktoré by mohli ohroziť národnú alebo verejnú bezpečnosť, prejdú všetci poslanci a funkcionári bezpečnostnou previerkou v súlade s platnými vnútornými pravidlami a postupmi;
 7. rozhodol, že informácie, ktoré získa osobitný výbor, sa použijú výlučne na výkon jeho povinností a nesprístupnia sa tretím stranám; rozhodol, že takéto informácie sa nesmú zverejniť, ak obsahujú materiály tajného alebo dôverného charakteru alebo mená osôb;
 8. rozhodol, že osobitný výbor bude zložený z 30 členov;
 9. rozhodol, že funkčné obdobie osobitného výboru bude 12 mesiacov, pokiaľ ho Európsky parlament pred jeho vypršaním nepredĺži, a že uvedené funkčné obdobie začne plynúť od dátumu ustanovujúcej schôdze osobitného výboru; rozhodol, že osobitný výbor predloží Európskemu parlamentu správu v polovici obdobia a konečnú správu, ktoré budú obsahovať vecné zistenia a odporúčania týkajúce sa opatrení a iniciatív, ktoré sa majú uskutočniť.
-